

РЕШЕНИЕ

№ 989

гр. София, 14.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 25.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **11592** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Аглика Адамова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 АПК вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу решение на СРС, НК, 122
състав по нахд 17481/2011г. С обжалваното решение е потвърдено наказателно
постановление № К-7224/19.07.2011г. на директора на Регионална дирекция за
областите С., Софийска, К., П. и Б. към ГД „Контрол на пазара” при КЗП, с което на
[фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 10000 лв на основание чл. 67 от
Закона за туризма за извършено нарушение на чл.17, ал.1 вр §1, т.9 от ДР на ЗТ. Като
касационно основание се сочат нарушения на закона и на процесуалните правила -
заповедта за овластяване на актосъставителя да състави акта е нищожна, по делото
липсват доказателства за компетентност на административно-наказващия орган ,
въззивната инстанция нарушава правото на защита на наказаното лице, като приема,
че тази заповед е служебно известна на съда, не са събрани достатъчно доказателства
за извършване на административното нарушение.

Ответникът по жалбата – Комисия за защита на потребителите не взема становище.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна.

Съдът, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди наведените касационни
основания, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в срок и от легитимирано лице.

Разгледана по същество, е основателна.

С обжалваното решение на СРС, НК, 122 състав по нахд 17481/2011г. е потвърдено наказателно постановление № К-7224/19.07.2011г. на директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към ГД „Контрол на пазара” при КЗП, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 10000 лв на основание чл. 67 от Закона за туризма за извършено нарушение на чл.17, ал.1 вр §1, т.9 от ДР на ЗТ. Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, нито абсолютна погасителна давност за административно-наказателното преследване.

След изслушване на актосъставителя, СРС е възприел описаната в АУАН и НП фактическа обстановка и е счел, че е осъществено административното нарушение. Приел е, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи в административно-наказателното производство, като е посочил, че заповед № 598/22.08.2006г. на председателя на КЗП, с която е упълномощен административно-наказващият орган да издава наказателни постановления, му е известна по повод други административно-наказателни дела.

Съдът споделя доводите на касатора, че компетентността на административно-наказващия орган е следвало да бъде доказана във въззивното производство и че СРС е допуснал процесуално нарушение, като не е изискал и събрал тази заповед като доказателство по делото. Издаването на заповедта и нейното съдържание не са ноторно известен факт. Заповедта не би могла да е и служебно известна на съда, тъй като служебно известен на съда може да бъде само документ, който изхожда от самия съд. Дори и да се касае за служебно известен документ, съдът трябва да обяви това обстоятелство в съдебно заседание, а не едва с решението по делото.

Независимо от това, при съставяне на АУАН и НП са допуснати съществени нарушения, които водят до тяхната незаконосъобразност и са основание за отмяната им. Както в акта, така и в наказателното постановление са посочени множество дати, но не става ясно на коя от тях е прието, че е извършено административното нарушение. Визирани са множество деяния, като не е посочено с кое от тях е осъществено конкретното санкционирано нарушение. В случай, че всяко от деянията нарушава чл. 17, ал.1 от Закона за туризма, следвало е за всяко от тях да бъде наложено отделно административно наказание. Ако административно-наказващият орган е счел, че е налице едно деяние, което съставлява административно нарушение, той е следвало да посочи кое е то от всички изброени и на коя дата е извършено. Изложеното съставлява нарушение на чл. 42, т.4 и чл. 57, ал.1 т.5 ЗАНН, което съществено нарушава правото на защита на нарушителя, като пречатства възможността му да разбере за какво деяние точно е обвинен. Констатираното нарушение пречи да се определи и началният момент, от който започват за текат сроковете по чл. 34 ЗАНН и абсолютната погасителна давност за административно-наказателното преследване.

Предвид изложеното и на основание чл.222, ал.1 АПК вр. чл.63 ЗАНН обжалваното решение и наказателното постановление следва да бъдат отменени.

Водим от горното Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение на СРС, НК, 122 състав по нахд 17481/2011г.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № К-7224/19.07.2011г. на директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към ГД „Контрол на пазара” при КЗП

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.